
[2008-14-RE](#)

CAUSA 2008-14-RE

Número de registre 209-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE SETEMBRE DEL 2008

BOPA núm. 68, del 24 de setembre del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 8 d'abril del 2008, per la representació processal del Sr. Antoni López Esquerda, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 30 de gener del 2008 i contra l'aute del 13 de març del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i a la tutela judicial efectiva, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com una presumpta vulneració del dret a la propietat privada, reconegut a l'article 27 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que anul·li les resolucions recorregudes i que dicti una sentència que declari improcedent el procediment;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 d'abril del 2008;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El Sr. Antoni López Esquerda va interposar un recurs en què demanava la revocació de les resolucions dictades per la CASS sobre la seva invalidesa i sol·licitava l'atorgament d'una pensió d'invalidesa del grup II.

Segon

El 14 de setembre del 2007, el Tribunal de Batlles va desestimar parcialment aquesta demanda i li va reconèixer el dret a una pensió d'invalidesa per malaltia del grup I.

Tercer

El Sr. Antoni López Esquerda va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 30 de gener del 2008, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el desestimava i confirmava la sentència de primera instància.

Quart

El Sr. Antoni López Esquerda va presentar, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció i havia patit una discriminació.

El 13 de març del 2008, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident.

Cinquè

El 8 d'abril del 2008, la representació processal del Sr. Antoni López Esquerda va presentar un recurs d'empara en què manifesta que les resolucions del Tribunal Superior de Justícia han vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com una presumpta vulneració del dret a la propietat privada, reconegut a l'article 27 de la Constitució.

Aquesta part al·lega que la valoració de la seva incapacitat física establerta en un 53,25% es va fer descartant la utilització de la Guia de Padovani, tanmateix es van tenir en compte les conclusions efectuades pels perits que si que es van recolzar en aquesta Guia. Per tant, els tribunals han aplicat de manera arbitrària uns barems inadequats i no ajustats. Aquesta utilització indeguda ha produït una indefensió i una discriminació, atès que dues persones diferents que pateixen la mateixa síndrome de fibromialgia poden ser valorades de manera diferent en funció dels criteris emprats.

També considera que la cobertura d'aquesta incapacitació per part de la CASS és un dret patrimonial que li correspon per haver cotitzat durant la seva vida laboral. Per tant, si aquest dret fa part del seu patrimoni i si es valora la seva incapacitació de manera discriminatòria no només es vulnera el dret a un judici equitable sinó que com a conseqüència d'aquesta vulneració es vulneraria el seu dret a la propietat, reconegut a l'article 27 de la Constitució.

Per acabar, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que anul·li les resolucions recorregudes i que dicti una sentència que declari improcedent el procediment.

Sisè

El 23 d'abril del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal declara que els tribunals no són màquines que distribueixen de manera automàtica

punts o percentatges d'invalidesa, tanmateix tenen la responsabilitat de valorar per cada persona, amb un raonament adaptat a cada situació, els graus d'incapacitació. Així mateix, el jutge no queda vinculat per les conclusions dels informes dels perits que són evidentment un element d'apreciació important però no determinant de la decisió judicial.

El Ministeri Fiscal estima que el Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència completa sense deixar de pronunciar-se sobre les pretensions de les parts i fent un pronunciament exprés sobre totes les qüestions integrades en el petitum.

Afegeix que el recurrent ha obtingut una satisfacció parcial i que no es nota en aquest procediment cap vulneració del seu dret a la propietat, el simple fet de no obtenir la raó sobre les seves pretensions no implica aquesta vulneració.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-14-RE.

Fonament jurídic únic

Cal recordar que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat, de manera constant, que no li correspon comportar-se com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix a verificar que els drets reconeguts, tant per aquest article de la Constitució com per l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets i de les llibertats fonamentals, han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

El recurrent al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció, tant pel Tribunal de Batlles com pel Tribunal Superior de Justícia, en la mesura que per tal de valorar el seu grau d'invalidesa, els jutges del fons, després d'haver descartat una valoració en funció de la Guia de Padovani, van utilitzar igualment algunes indicacions dels barems d'aquesta guia per valorar el seu grau d'invalidesa.

Cal destacar que el Tribunal Superior de Justícia, en la seva sentència del 30 de gener del 2008, va analitzar el marc jurídic dins del qual s'havia d'apreciar el grau d'invalidesa. "Per a resoldre aquestes qüestions, el jutge es pot basar en les conclusions dels perits mèdics. Així com en els informes que figuren en alguns documents especialitzats, com la Guia de Padovani. Però com ha recordat varies vegades aquesta Sala, el jutge no està vinculat per les dades que figuren en els diferents documents. Convé per tant d'apreciar el grau d'incapacitat en funció de les circumstàncies particulars de cada cas."

En el quart fonament de dret de la seva sentència, el Tribunal Superior de Justícia, analitza de manera substancial i coherent tant la posició de la Caixa Andorrana de Seguretat Social com el raonament emprat pel jutge de primera instància i, després d'haver examinat les circumstàncies pròpies de la malaltia del recurrent conclou que més enllà de les limitacions lligades als seus handicaps físics i tenint-ne compte, "l'interessat es pot situar en el Grup I, és a dir els "invàlids capacitats per a exercir alguna activitat professional".

Per tant, no es pot dir, com pretén el recurrent, que el Tribunal Superior de Justícia, després de descartar la pertinència de la Guia de Padovani, s'hagi basat a títol principal en aquest document per apreciar la seva invalidesa. Aquest Tribunal té fins i tot cura de destacar que "La fibromialgi que pateix el Sr. Lopez no es pot avaluar segons la Guia Barem de Padovani."

En aquestes condicions, correspon al Tribunal Constitucional constatar que el Tribunal superior de Justícia va tenir en compte el conjunt dels elements de la causa, tant els que van ser aportats per la CASS com els aportats pels perits i pel recurrent, va tenir en compte les seves circumstàncies específiques i va apreciar, de manera coherent i no arbitrària, el percentatge d'invalidesa relatiu a la incapacitat física del Sr. Antoni López Esquerda.

Cal concloure que no hi ha hagut cap vulneració de l'article 10 de la Constitució.

En aquestes condicions el recurs d'empara presentat pel Sr. Antoni López Esquerda ha de ser declarat, en aplicació de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, inadmissible a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-14-RE, interposat per la representació processal del Sr. Antoni López Esquerda, contra la sentència del 30 de gener del 2008 i contra l'aute del 13 de març del mateix any, dictats pel Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de setembre del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat